

[Sønderup.]

Kvantum Landbrugsprodukter. Kan det ikke tillades, at Afsætningsmulighederne udnyttes, saa er det halsløs Gerning at fortsætte med Udstykningen, da det selvsagt betyder en øget Produktion. Derfor staaer de Vilkaar, Landbruget har i Dag, og den Udstykning, man agiterer med, i den mest skærende Modsætning.

Som jeg nævnte til at begynde med, vil vi fra vor Side gerne medvirke til Udstykningen, men vi maa have Vished for, at de, der faaer de nye Brug, faaer saadanne Vilkaar, at de kan klare sig ved egne Kræfter. De Kaar, som Landbruget har haft i de sidste Aar, er saa trange, at man ikke kan undlade at tage det med ind i sin Bedømmelse af hele Udstykningsproblemet. Udstykningens og Husmandssagens sande Venner er ikke altid dem, der taler baade tidligt og sent om dette Emne, men det er meget mere dem, der vil gøre en Indsats for Landbrugets Ligestilling med de øvrige Erhverv, saa sandt som det økonomiske Grundlag til syvende og sidst er en meget væsentlig, en afgørende Faktor for en sund og fornuftig Udstykning.

Der er i de danske Husmandshjem udført et overordentlig godt Arbejde, tit gennem Afsavn og Slid. Det økonomiske Udbytte blev meget ofte ikke stort, men Glæden ved at være sin egen Arbejdsgiver ved Syssel i Mark og Stald var for mange Erstatning derfor. Naar Forholdene nu i Dag ligger saadan, at særlig en Part af de mindre Brug er i Vanskeligheder, ja, saa har vi gentagne Gange fra vor Side understreget, at det er vor Opfattelse, at Regeringen gennem den Erhvervspolitik, den har ført og fortsat fører, har sin Del af Skylden herfor. Men uanset det er vi fra Venstre villige til at medvirke til, at man gennem en praktisk Fremgangsmaade, dels ved Sammenlægning af bestaaende smaa Brug, dels ved Ombytning eller anden Støtte kommer de indeklemte Husmænd til Hjælp. Men en Forudsætning for vor Tilslutning er, at det, der skal foretages, skal ske paa Frivillighedens Grund, og de foreliggende Afsætningsmuligheder skal udnyttes til sidste Hvid. Vil man ikke fjerne Ekspropriationsbestemmelserne af Lovforslaget, ja, saa nødes vi til at gaa imod Loven. Selvfølgelig er jeg vidende om, at Regeringspartierne til Trods for vor Modstand har Magt til at gennemføre den; men de skal dog vide, at herigennem paatager de sig et stort Ansvar, ikke blot, fordi Konsekvensen heraf rækker videre til andre Omraader, men ogsaa, fordi

Sympatien for Udstykningen derved i stor Udstrækning forspildes.

Der er ingen Tvivl om, at vi i Øjeblikket staaer ved Skillevejen i vor Jordlovgivning. Tager man det Bestik, som Lovforslaget anviser gennem Ekspropriation, er der ingen Tvivl om, at man lægger Gift for Udstykningen og hindrer den Sags Fremme, som man foregiver at ville tjene. I andre Lande betrygger man Bondens Stilling; paa forskellig Maade og Vis søger man at knytte ham nærmere til hans Bedrift og Jord, og saa synes det, som om man her er ved at ville gaa den modsatte Vej. Følgen heraf vil blive, at der vil opstaa Usikkerhed og Utryghed; Begreberne om „mit“ og „dit“ vil blive forflygtiget og forfusket. Ser man tilbage paa den Jordlovgivning, der har fundet Sted herhjemme helt fra Halvfemserne i forrige Aarhundrede til vore Dage, viser det sig glædeligvis, at hele denne Sag er blevet mødt med en Sympati og Forstaaelse, der ikke giver nogen som helst rimelig Baggrund for at skride til et saa ekstraordinært Indgreb, som en Ekspropriation almindeligvis anses for at være. Det er efter vor Opfattelse ikke blot uforholdsmæssigt, men ogsaa uret, at man i Dag behandler, som de selv finder for godt, i Forbindelse hermed, men det er i allerhøjeste Grad skadeligt. Vil man til Trods for vore Advarsler frem ad den Vej, nu vel, Regeringspartierne har Magt til at afgøre de forskellige Spørgsmaal og ogsaa det, vi i Dag behandler, som de selv finder for godt. Men de skal vide, at de samtidig dermed paatager sig det store Ansvar, det er, at en vigtig Lovgivning, der hidtil har fundet Sted paa bredt Grundlag, paa Grund af uforholdsmæssigt Strid bliver ført videre med mindre Tilslutning end før.

Ulrich: Det foreliggende Lovforslag er i Virkeligheden et meget interessant Forslag, idet det er en fuld Erkendelse af, at man trods vore Advarsler i Aarenes Løb har oprettet alt for mange for smaa Brug. Jeg har gennem Aarene ved de forskellige Jordlovsdebatter paa mit Partis Vegne advaret imod Oprettelsen af for smaa Jordbrug, idet jeg hævdede, at i det Øjeblik Fedevareproduktionen af en eller anden Grund svigtede, var der ikke Eksistensmuligheder for de Mennesker, som sad paa disse Brug. Tiden og Udviklingen har givet mig Ret. Nu foreslaar Regeringen at raade Bod paa dette uheldige Forhold ved at aabne Adgang til, at Landbrug under 5 ha kan faa Tillægsjord ved Statens Hjælp, dersom de ikke selv er i Stand til at er-